

Sygn.akt III AUa 1850/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2014r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Bohdan Bieniek (spr.)

Sędziowie: SA Maria Jolanta Kazberuk

SA Piotr Prusinowski

Protokolant: Agnieszka Charkiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 maja 2014 r. w B.

sprawy z odwołania A. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o emeryturę

na skutek apelacji wnioskodawcy A. G.

od wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku V Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 25 września 2013 r. sygn. akt V U 695/13

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 1850/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20.03.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił przyznania A. G. prawa do emerytury pomostowej.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył A. G., domagając się jej zmiany i przyznania prawa do emerytury pomostowej od dnia złożenia wniosku. W uzasadnieniu swego stanowiska wskazał, że od 9.11.1992 r. do 31.07.2001 r. był zatrudniony w Spółdzielni Pracy (...), w której wykonywał pracę w szczególnych warunkach na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy w Białymstoku wyrokiem z dnia 25 września 2013r. odwołanie oddalił. Wydanie orzeczenia poprzedziły następujące ustalenia. A. G. urodzony (...) ma ukończone 60 lat. Pozostawał w zatrudnieniu do 31.08.2011 r. Następnie pobierał zasiłek przedemerytalny. Ma okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 41 lat 6 miesięcy i 19 dni. Po dniu 31.12.2008 r. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. Organ rentowy uznał mu okres 7 lat 7 miesięcy i 3 dni pracy w szczególnych warunkach. Sporny okres dotyczył zatrudnienia wnioskodawcy w Spółdzielni Pracy (...) w B. od 9.11.1992 r. do 31 lipca 2001 r.

Sąd Okręgowy zwrócił uwagę na świadectwo pracy w warunkach szczególnych, z którego wynika, że A. G. w okresie zatrudnienia stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym pow. 3,5 tony – wymienioną w wykazie A, dziale VIII poz. 2 pkt 1 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do Uchwały nr 16 (...) Związku Spółdzielni (...) z dnia 27.06.1983 r. w sprawie wykonywania prac w szczególnych warunkach w zakładach spółdzielni mleczarskiej w zw. z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego i wzrostu emerytur i rent inwalidzkich dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

W oparciu o zasadę bezpośredniości Sąd dał wiarę przesłuchanym świadkom, iż wnioskodawca wykonywał pracę na stanowisku kierowcy, a nie magazyniera, czy zaopatrzeniowca. Dalej Sąd badał, czy wnioskodawca w trakcie zatrudnienia w Spółdzielni Pracy (...) wykonywał swoje obowiązki stale i w pełnym wymiarze czasu przewidzianym dla danego stanowiska, tj. kierowcy pojazdu przewożącego towary niebezpieczne. W ocenie Sądu I instancji osobowe źródła dowodowe wskazują również za zakres obowiązków wnioskodawcy związany z przewożeniem piwa do hurtowni pracodawcy. Z pisma A. wynika, że hurtownia i magazyn piwa funkcjonowały w okresie od 1.08.1992 do 1.05.1995 r. W związku z tym zgromadzone dowody nie pozwalają na uznanie, że wykonywana przez wnioskodawcę praca kierowcy pojazdu przewożącego towary niebezpieczne w okresie istnienia hurtowni piwa, była pracą wykonywaną stale i w pełnym wymiarze czasu przewidzianym dla danego stanowiska, w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych.

Powyższe okoliczności w ocenie Sądu Okręgowego czynią odwołanie niezasadnym. Sąd pierwszej instancji ocenił prawo ubezpieczonego do emerytury w myśl art. 4 ustawy z dnia 19.12.2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. Nr 237, poz. 1656 ze zm.). Przytaczając treść powołanego wyżej przepisu Sąd Okręgowy zauważył, iż ubezpieczony po dniu 31.12.2008 r. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy. Zatem w oparciu o powyższy przepis nie może uzyskać prawa do emerytury. Dalej Sąd Okręgowy analizował treść art. 49 ustawy, zgodnie z którym osoba, która po dniu 31.12.2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 ustawy może nabyć prawo do emerytury pomostowej, jeśli w dniu wejścia w życie ustawy a więc w dniu 1.01.2009 r. miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Powyższe przesłanki muszą być spełnione łącznie, co oznacza, że brak którejkolwiek z nich nie daje podstaw do skutecznego domagania się przyznania prawa do emerytury pomostowej.

Definicję prac w szczególnych warunkach zawiera art. 3 ust. 1 zaś prac o szczególnym charakterze art. 3 ust. 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Wykaz prac w szczególnych warunkach stanowi załącznik Nr 1, natomiast wykaz prac o szczególnym charakterze stanowi załącznik Nr 2 do tej ustawy. Wykaz prac określonych w art. 3 ust. 1 i 2 jest zamknięty i nie podlega uzupełnieniu, co oznacza, że cech pracy "o szczególnym charakterze" lub "w szczególnych warunkach" nie mogą posiadać inne prace, choćby sposób ich wykonywania i ich jakość mogła obniżyć się z wiekiem.

Analizując powyższe świadectwo pracy w kontekście przepisów art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, należy stwierdzić, że praca kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony nie jest wymieniona w załącznikach do tej ustawy. Jednakże świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach nie jest dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 244 § 1 i 2 kpc. Dokument taki podlega kontroli, zarówno co do prawdziwości wskazanych w nim faktów, jak i co do prawidłowości wskazanej podstawy prawnej (por. wyrok Sądu Najwyższego z 25 maja 2004 r., III UK 31/04).

Wnioskodawca spełniałby zatem wymogi ustawy o emeryturach pomostowych, gdyby udowodnił, że we wskazanym w świadectwie pracy okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę kierowcy pojazdu przewożącego towary niebezpieczne wymagające oznakowania pojazdu tablicą ostrzegawczą barwy pomarańczowej, zgodnie z przepisami Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w G. dnia 30 września 1957 r. zgodnie z załącznikiem nr 2 do tej ustawy zawierającym wykaz prac o szczególnym charakterze pod poz. 10.

Za przewóz drogowy towarów niebezpiecznych uważa się każde przemieszczenie towarów niebezpiecznych pojazdem po drodze publicznej lub po innych drogach ogólnodostępnych, z uwzględnieniem postojów wymaganych podczas tego przewozu oraz czynności związanych z tym przewozem. Z kolei towarem niebezpiecznym jest materiał lub przedmiot, który zgodnie z (...) (umową europejską dotyczącą międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych, sporządzoną w G. dnia 30 września 1957 r.) nie jest dopuszczony do przewozu drogowego albo jest dopuszczony do takiego przewozu na warunkach określonych w tych przepisach. Natomiast za osobę wykonującą czynności związane z przewozem towarów niebezpiecznych rozumie się osobę fizyczną zatrudnioną przez uczestnika przewozu towarów niebezpiecznych albo wykonującą czynności na jego rzecz. Zasady prowadzenia działalności w zakresie krajowego i międzynarodowego przewozu drogowego, kolejną i żegluga śródlądową towarów niebezpiecznych oraz organy i jednostki realizujące zadania związane z tym przewozem określa ustawa z dnia 19.08.2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 227, poz. 1367 ze zm.).

W ocenie Sądu w okresie od 2.05.1995 r. do końca zatrudnienia w A., tj. do 31.07.2001 r. wnioskodawca wykonywał pracę kierowcy pojazdu przewożącego towary niebezpieczne wymagające oznakowania pojazdu tablicą ostrzegawczą barwy pomarańczowej, zgodnie z przepisami Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), wyszczególnioną w załączniku nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych w wykazie prac o szczególnym charakterze pod poz. 10 stale i w pełnym wymiarze czasu.

Jednakże wskazać należy, że wnioskodawca nie spełnił warunku z przepisu art. 49 pkt 2 i 3 w zw. z art. 4 pkt 2 ustawy o emeryturach pomostowych, a mianowicie nie posiada co najmniej 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. Uznanie przez Sąd okresu od 2.05.1995 r. do 31.07.2001 r. – a więc 6 lat 2 miesięcy i 29 dni -za okres pracy o szczególnym charakterze, łącznie z wcześniejszym bezspornym okresem pracy o szczególnym charakterze w Spółdzielni Pracy (...) -MLECZ z siedzibą w B. (zgodnie z niekwestionowanym przez organ rentowy świadectwem pracy w szczególnych warunkach) wynoszącym 7 lat 7 miesięcy i 3 dni daje łączny okres wynoszący 13 lat 10 miesięcy i 2 dni.

Z tego względu Sąd uznał, że nie ma podstaw do uwzględnienia odwołania i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc odwołanie oddalił.

Od powyższego wyroku apelację złożył wnioskodawca, zarzucając rozstrzygnięciu naruszenie przepisów postępowania poprzez zaniechanie wyjaśnienia wszelkich istotnych faktów mających znaczenie dla prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, a tym samym przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów. Nadto wskazał na błędną wykładnię prawa materialnego, tj. art. 49 w związku z art. 4 pkt 2 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych.

Mając na uwadze powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i przyznanie prawa do emerytury pomostowej, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Białymstoku.

W uzasadnieniu swego stanowiska wskazał, że w okresie zatrudnienia w firmie (...) wykonywał wyłącznie obowiązki kierowcy. Jako jedyny posiadał uprawnienia do przewozu materiałów niebezpiecznych. W związku z profilem działalności pracodawcy dodatkowo również woził piwo. Jednak to ostatnie zajęcie miało charakter sezonowy [od czerwca do września], a w pozostałym okresie przewoził materiały niebezpieczne potrzebne do produkcji prowadzonej w zakładzie pracy. Nie ma zatem przesłanek do całkowitego wykluczenia okresu zatrudnienia w latach 1992-1995, kiedy to funkcjonowała hurtownia piwa. Sąd pierwszej instancji powinien do pracy w szczególnych warunkach zaliczyć okresy pracy od 9.11.1992r. do 31.05.1993r. i od 1.10.1993r. do 31.05.1994r. oraz od 1.10.1994r. do 1.05.1995r. Wówczas wnioskodawca spełni wymóg posiadania 15 lat pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Z tych względów apelacja jest konieczna.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Spór w tej sprawie dotyczył kwestii, czy ubezpieczony spełnia warunki do uzyskania emerytury pomostowej, o której mowa w ustawie z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych [Dz. U nr 237; poz.1656]. Uchwalenie tego rodzaju świadczeń zostało już przewidziane w ustawie z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych [Dz. U z 2013 r. poz.1440 tekst jednolity]. Zgodnie z art. 24 ust.2 ustawy emerytalnej dla ubezpieczonych, urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, zostaną ustanowione emerytury pomostowe. Warto również zwrócić uwagę, że cechą charakterystyczną emerytur pomostowych jest ich przejściowy charakter. Wynika on jednoznacznie z treści art. 16 ustawy o emeryturach pomostowych, gdyż prawo do tego świadczenia ustaje nie tylko z dniem śmierci uprawnionego, ale również z dniem poprzedzającym dzień nabycia prawa do emerytury, z dniem osiągnięcia przez uprawnionego wieku 60 lat w przypadku kobiet i 65 lat w przypadku mężczyzn, jeżeli uprawniony nie ma prawa do emerytury ustalonego decyzją organu rentowego (por. Prawo do emerytury – komentarz I. Jędrasik-Jankowska, K. Jankowska, Warszawa 2011).

Można zatem sformułować stanowisko, że emerytury pomostowe są odrębnym uregulowaniem od dotychczas obowiązujących przepisów dotyczących emerytur wcześniejszych i nie każdy pracownik, spełniający warunki do uzyskania emerytury w trybie art. 184 ust.1 ustawy emerytalnej uzyska również prawo do emerytury pomostowej.

W literaturze, jak i judykaturze podkreśla się, że przedmiotowa zmiana ma na celu zawężenie zakresu podmiotowego osób uprawnionych do uzyskania emerytury w obniżonym wieku emerytalnym. Wejście w życie ustawy o emeryturach pomostowych stanowiło już przedmiot wypowiedzi Trybunału Konstytucyjnego, który to w wyroku z dnia 16 marca 2010 r. K 17/09 stwierdził, że emerytura pomostowa ma być pomostem między dotychczasowym systemem z licznymi możliwościami przechodzenia na emeryturę w obniżonym wieku emerytalnym i nowym systemem, w którym tego typu rozwiązania będą wyjątkiem. W konsekwencji nie budzi wątpliwości przejściowy charakter ustawy, która swym zakresem obejmuje osoby urodzone po 31 grudnia 1948 r., jeżeli pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS) rozpoczęły przed 1 stycznia 1999 r.

Przytoczony wyżej art.3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych posługuje się legalną definicją prac w szczególnych warunkach, zaliczając do nich prace związane z czynnikami ryzyka, mogące z wiekiem z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwale uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, stawiające przed pracownikami - mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej - wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku. Wykaz tych prac określa załącznik nr 1 do ustawy.

Natomiast definicja prac o szczególnym charakterze w myśl art. 3 ust. 3 ustawy oznacza prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się. Wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy.

Trafnie zauważył Sąd Okręgowy, że wykaz prac określonych w art. 3 ust. 1 i 3 jest zamknięty i nie podlega uzupełnieniu w toku działalności orzeczniczej. W przypadku prac w szczególnych warunkach możliwość przejścia na wcześniejszą emeryturę uzasadniona jest bardziej względami interesu indywidualnego pracownika, który wykonuje pracę w warunkach szczególnie negatywnie wpływających na stan jego zdrowia, o tyle w przypadku prac o szczególnym charakterze definicja kładzie nacisk na szczególną odpowiedzialność pracownika, związaną z wykonywanymi czynnościami. W tym przypadku dominującą rolę odgrywa raczej czynnik interesu publicznego - ochrony innych osób przed niebezpieczeństwem związanym z faktem, że pracownik, który wykonuje te szczególnie odpowiedzialne

czynności może nie mieć już należytej sprawności psychofizycznej, ze względu na jej naturalne obniżenie podyktowane wiekiem" - por. np. wyrok WSA w Lublinie z dnia 18 listopada 2010 r., III SA/Lu 243/10 (LEX nr 653544).

Jednakże prawidłowa ocena prawa materialnego wymaga uprzedniego odniesienia się do ustaleń faktycznych Sądu Okręgowego. Nie ulega przecież wątpliwości, iż dopiero prawidłowo ustalony stan faktyczny pozwala dokonać trafnej wykładni prawa materialnego.

Z ustaleń Sądu I instancji wynika, że sporny okres pracy obejmował zatrudnienie w od dnia 9 listopada 1992r. do dnia 31 lipca 2001r. w Spółdzielni Pracy (...) w B.. W szczególności znaczenia w sprawie nabierał rodzaj wykonywanej przez skarżącego pracy, a mianowicie czy wykonywał wyłącznie pracę kierowcy, czy też równocześnie miał w zakresie podstawowych czynności zadania związane z pracą w magazynie. Sąd Okręgowy wywiódł, że wnioskodawca pracował wyłącznie na stanowisku kierowcy. Przywołane ustalenie należy uznać za prawidłowe w kontekście zebranego w sprawie materiału dowodowego. Sąd pierwszej instancji w pisemnych motywach zaskarżonego orzeczenia szeroko wyjaśnił powody, dla których doszedł do takiego przekonania. Nie ma zatem potrzeby ich ponownego omawiania, zwłaszcza gdy nie są obecnie sporne w sprawie. Jednak mimo to, ubezpieczony nie spełnia przesłanek do uzyskania emerytury pomostowej, bowiem nie wykonywał pracy o szczególnym charakterze, o której mowa w załączniku 2 pkt 10 do ustawy o emeryturach pomostowych.

Sąd Okręgowy w dalszych ustaleniach zauważył, że ubezpieczony nie wykonywał tylko pracy kierowcy przewożącego materiały niebezpieczne, gdyż profil działalności pracodawcy obejmował również hurtową sprzedaż piwa. Te łączone obowiązki skarżącego uniemożliwiają zaliczenie tego okresu pracy. W uzupełnieniu argumentów Sądu I instancji należy zwrócić uwagę na kolejne okoliczności, które w sposób jednoznaczny niweczą uprawnienie skarżącego do emerytury pomostowej. Z materiału dowodowego wynika również fakt, że wnioskodawca oprócz materiałów niebezpiecznych przewoził także produkty potrzebne do produkcji w zakładzie pracy. Chodzi tu przede wszystkim o blachy, stal i inne surowce. Z informacyjnego wysłuchania skarżącego wynika, że zarówno materiały niebezpieczne, jak i surowce potrzebne do produkcji dowoził systematycznie i równorzędnie, przez cały okres zatrudnienia. Jest to o tyle logiczne, że jeśli był zmuszony jeździć w tygodniu po towary niebezpieczne do produkcji [gaz], to także w takim samym stopniu był zobligowany dowozić surowce do produkcji. Zasady doświadczenia uczą, że do uzyskania efektu końcowego w zakładzie pracy w takim samym stopniu są potrzebne gazy, jak stal i blachy.

Sąd pierwszej instancji zwrócił uwagę na przepisy ustawy z dnia 19 sierpnia 2011r. o przewozie towarów niebezpiecznych [Dz. U z 2011r. nr 227; poz.1367]. W myśl art.2 pkt 4 ustawy za towar niebezpieczny uważa się materiał lub przedmiot, który zgodnie z (...), (...) lub (...) nie jest dopuszczony, odpowiednio, do przewozu drogowego, przewozu kolejną lub przewozu żegluga śródlądową albo jest dopuszczony do takiego przewozu na warunkach określonych w tych przepisach. Identyczną definicją towarów niebezpiecznych operowała także ustawa z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 199, poz. 1671)

Za towary niebezpieczne uważa się gazy, materiały wybuchowe, ciekłe i zapalne, substancje samoreaktywne, materiały wydzielające w zetknięciu z wodą gazy palne, materiały utleniające, nadtlarki organiczne, materiały trujące, materiały zakaźne i żrące. [vide umowa europejska dotycząca międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w G. dnia 30 września 1957 r.]

W tej sytuacji nie ulega wątpliwości, iż ubezpieczony nie wykonywał li tylko pracy kierowcy przewożącego materiały niebezpieczne. Do jego podstawowych obowiązków należał dowóz materiałów niebezpiecznych, a także innych surowców [blachy, stal], jak i dowóz piwa. Nie można zgodzić się z skarżącym, że sprzedaż piwa była tylko sezonowa. Przeciwnie z informacji pracodawcy wynika okres prowadzenia tej działalności [3 lata]. Po wtóre, oprócz piwa sprzedawano także miody pitne. W konsekwencji ustalenie przez Sąd Okręgowy, że wnioskodawca nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze prac wymienionych w załączniku nr 2 pkt 10 ustawy o emeryturach pomostowych jest prawidłowe i zgodnie ze swobodną oceną dowodów, o której mowa w treści art. 233 § 1 kpc.

Zgodnie z treścią powołanego przepisu Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego Przy tej ostatniej czynności Sąd

jest zobligowany uwzględnić wszystkie dowody przeprowadzone w postępowaniu, jak też uwzględnić wszelkie okoliczności towarzyszące ich przeprowadzaniu [vide wyrok SN z dnia 11.07.2002r. w sprawie IV CKN 1218/00]. Granice swobodnej oceny dowodów winny być wyznaczone wymogami prawa procesowego, doświadczenia życiowego oraz regułami logicznego myślenia. W myśl powyższych dyrektyw Sąd I instancji rozważa w sposób racjonalny i wszechstronny materiał dowodowy, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych, a wiążąc ich moc i wiarygodność odnosi do pozostałego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie [zob. wyrok SN z dnia 10.06.1999r. w sprawie II UK 685/98]

W związku z powyższym o naruszeniu art. 233 § 1 k.p.c. można mówić w sytuacji wykazania Sądowi I instancji uchybienia podstawowym regułom służącym ocenie wiarygodności i mocy poszczególnych dowodów, tj. regułom logicznego rozumowania, zasadom doświadczenia życiowego i właściwego kojarzenia faktów. W realiach niniejszej sprawy takich uchybień w rozumowaniu Sądu Okręgowego nie sposób się dopatrzeć

Prawidłowe ustalenia faktyczne pozwoliły Sądowi pierwszej instancji na dokonanie trafnej wykładni prawa materialnego. Wnioskodawca nie spełnia przesłanek opisanych w art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, bowiem nie wykonywał prac o szczególnym charakterze po dniu 31 grudnia 2008r. Nie spełnia zatem warunku opisanego w art. 4 pkt 6 omawianej ustawy. Nie spełnia także przesłanek wynikających z treści art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych, gdyż w dniu wejścia w życie ustawy nie legitymował wymaganym 15 letnim okresem wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Prawa do emerytury pomostowej nie nabywa kierowca samochodu ciężarowego, jeżeli w okresie zatrudnienia przewoził równocześnie w ramach podstawowych obowiązków pracowniczych inne towary, niż wymienione w załączniku nr 2 poz.10 do ustawy z dnia 19.12.2008r. o emeryturach pomostowych [Dz. U nr 237, poz. 1656 ze zm.]

Z tych względów apelacja wnioskodawcy podlega oddaleniu z mocy art. 385 kpc.